



# FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 3 - 9 aprilie 2011

**Parohia „Sfântul Gheorghe”**

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

[www.parohiasfantulgheorghe.ro](http://www.parohiasfantulgheorghe.ro)

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

## Sfântul Maslu

marți, 5 aprilie 2011, ora 18.00

### Calea Crucii

vineri, 8 aprilie, ora 18.00

### Acatistul Maicii Domnului

sâmbătă, 9 aprilie, ora 18.00

**PARASTAS** ora 18.30

## Rugăciune

O, Preasfânta Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești mai presus decât heruvimii și mai cinstită decât serafimii, Fecioară de Dumnezeu aleasă, bucuria tuturor celor necăjiți; dă-ne mângâiere și nouă celor ce suntem în necazuri că afară de tine altă scăpare și ajutor nu avem. Tu singură ești mijlocitoarea bucuriei noastre și ca Maica lui Dumnezeu și Maica milostivirii, stând înaintea prestolului Preasfintei Treimi, poți să ne ajuți nouă. Că nimeni din cei ce se roagă ție cu credință nu este rușinat.

Auzi-ne și acum în ziua necazului nostru pe noi cei ce cădem înaintea icoanei tale și cu lacrimi ne rugăm ție. Alungă de la noi toate necazurile și nevoile ce vin asupra noastră, întru aceasta vremelnică viață și prin atotputernica ta mijlocire nu ne lipsi pe noi nici de veșnica și nesfârșita bucurie întru împărăția Fiului tău și Dumnezeului nostru. Amin.

Împărăteasa mea cea preabuna, nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, prietena sărmanilor, folositoare a celor neputincioși și ocrotirea celor necăjiți; vezi nevoia și necazul meu. Ajută-mă ca sunt neputincios, hrănește-mă ca pe un străin. Știi nevoia mea, ușurează-mă de ea precum voiești căci nu am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă bună mângâiere decât numai pe tine, o, Maică a lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere, **Nicolae Flore și Tudor Crăciun**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii.

Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

### ***“Dacă poți crede.”***

Isus a răspuns cu un alt “dacă”. “Dacă poți crede, toate sunt cu puțință celui ce crede.” El a sugerat faptul că credința tatălui are mare importanță în întreaga situație. Isus spune că problema nu este dacă El are sau nu puterea de a vindeca; problema este dacă tatăl crede sau nu că El are această putere. Deoarece “toate sunt cu puțință celui ce crede”. Puterea lui Dumnezeu este limitată doar de credința noastră.

Credința nu are nici o putere în sine. Doar atunci când aderă la Cristos prinde puterea extraordinară a atotputernicului Dumnezeu. Credința în sine este goală asemenea unei conducte de apă goale, dar atunci când devine legătura dintre atotputernicul Dumnezeu și omul gol, abundența harului Său se revarsă prin ea și umple golul.

Credința noastră în Cristos este aceea care determină câtă putere vom primi de la El. Cupa credinței noastre poate fi mare sau mică. Vom avea atât de multă puritate, atât de multă pace, atât de multă înțelepciune sau blândețe, sau iubire, sau curaj, sau speranță cât poate să țină în ea mărimea cupei credinței noastre. Dacă nu primim de la Cristos ceea ce avem nevoie, în loc să dăm vina pe El, trebuie să ne uităm cu atenție la starea și la mărimea cupei pe care o aducem la El. “Dacă poți crede, toate sunt cu puțință celui ce crede.” Oamenii de știință au crezut că pot să dividă atomul înainte să o facă cu adevărat. Au existat unii care au spus că acest lucru nu va fi posibil niciodată, dar a fost. Există putere în credință atunci când se bazează pe știință. Există o și mai mare putere în credință atunci când subiectul ei este Dumnezeu. Magia credinței stimulează o putere extraordinară în noi. Ne conectează la gândirea lui Isus. Ne conectează la cea mai mare sursă de putere din univers: “Veți lua putere”, a promis Isus, “venind Spiritul Sfânt peste voi”.

### ***“Cred, Doamne! Ajută necredinței mele.”***

Isus a făcut două miracole. Nu doar l-a vindecat pe băiatul epileptic; a și făcut să crească credința tatălui. De la a spune “Dacă poți ceva”, disperatul tată a ajuns în punctul în care a putut spune: “Cred”. Și totuși nu a fost o schimbare de la necredință la o credință totală. Rugăciunea lui: “Ajută necredinței mele” arată că nu avea o credință totală și absolută. El și-a exprimat credința și a acționat în virtutea credinței pe care o avea, însă nu și-a ascuns îndoiala. A fost cinstit cu Cristos. Nici o persoană nu are credință perfectă. În fiecare persoană există un amestec de credință și îndoială. Lucrul important este însă dacă ne lăsăm controlați de credința pe care o avem sau de îndoielile noastre. Miracolele au loc nu datorită credinței perfecte, ci mai degrabă datorită credinței imperfecte în Dumnezeu perfect.